

א. י.
 ישיבה בחדר הקודש
 רחוקה על המדבר
 מאדמה חלשה
 סתיו בחדר
 חורף וסתיו

השנה באב מתוך ספר מנהגים
 המאים דני היום

נזכור את מיק שלנו -

30 לפותו.

בבית שלי - החברה שלי
דוחים את כל הבעיות
וכולם מתחשבים בי - כל יום תומכים בי.
תודה מהלב למשפחה הגדולה:
המשפחה שלי וכל החברה.

מי יודע למה?
האם זאת אמת?
כן חברים, זה ככה.
מיק עזב בשקט.

הוא באמת לא סבל - היה שקט.
גם במסר הזה הוא התחשב.
הסנדלר שלנו כבר לא ישרת.
חמשיכו לתפקד - למרות הכאב.

חשבתי, חשבתי על החברים
שהעברנו את ההודעה.
"לא יאומן מה ששומעים
רק עכשיו לחופש נסע".

מיק עכשיו לא הולך איתי
לא רוקד איתי - לא שר,
אהבתנו עוד בוערת בלב
ועזרתו מגיע ישר.

ב-1941 התחתנו.
מהיום הראשון התאהבנו.
חיים של זכרונות
47 שנים טובות.

בנה סביבת הבית - עשה את הכול
שלעת זיקנה לא נצטרך לסבול.
עבד 30 שנים במפעל,
באחריות והתעניינות מיק פעל.

הנה מיק היה סנדלר,
סנדלר הכפר - היה נהדר,
ורק כשהגיע לשנת ה-60
דאג שנידע להיות בריאים.

מדיטציה, יוגה, אירוביקה - הכול.
יותר משנה - פיתוח קול.
צדק ויושר, הבנה וסבלנות.
הוא חשב על הכול במסירת השירות.

לכולנו - לעתידנו
"חזק ואמץ"

שלכם

נ ט ע

מה נשמע?

אז מה? אתם חושבים שאני יודע מה נשמע? מה פתאום?
לא רק שאני לא יודע מה נשמע, אני בקושי שומע. האוזניים נעשות חרשות. למה? או, אז אני אגיד להם. אני נעשה חרש כי כולם צועקים. שמתם לב לכך? היום לא מדברים, רק צועקים. יש לך משהו לומר - אתה צועק. יש לך בקשה - אתה צועק. יש לך טענות, אתה צועק. לא מסוגלים לדבר בשקט, לפתח שיחה שקטה. מה קורה פה?

אז מה שקורה בין היתר הוא כנראה שהמצב הכלכלי מלחיץ אותנו לאללה. טוב, זה מובן. פעם היו לנו דברים חשובים בראש. חיי חברה, הדאגה לחבר, חינוך, אידיאולוגיה, תקשורת, קירבה אנו-שית, שוויון, הסתפקות במועט, גוון תרבותי ועוד ועוד כהנה וכהנה. היום זה לא מעניין אף אחד. היום מדברים על תמורה בעד עבודה; על קיבוץ חדש. (זהו. מצאו את הפטנט. מצאו להם גורו חדש. נתפסים לכל רעיון שמציע להם איזה חכם בגרוש. מדברים אליהם בססמאות וקלישאות, והם אוכלים הכל. אופייני לכל אלה שלא מאמינים בשום דרך ושום רעיון, וסתם באו לכאן כי כאילו פה יותר קל, ויש בריכה ודשאים ולא צריך לשבור את הראש על כלום). קיבוץ חדש היום "תאכלס" זה להכניס לתוך הבית שלך מה שיותר דברים. להכניס מזגן, להכניס טלוויזיה, וידאו, סטריאו, להכניס רהוט חדש, להכניס כלב. (לא סתם כלב, מינימום כלב אפגאני) ולהכניס ולהכניס. עד שייכנס באבי אביך.

עכשיו יש בעייה. אין כסף. וכשארין כסף אי אפשר להכניס יותר כלום לבית. ועכשיו אין יותר טעם לחיים ועכשיו פתאום כולם לחוצים, וכשלחוצים - צועקים. אז מה הפתרון אתם שואלים? פשוט מאוד. לעשות דיאטה.

וגם מהותיים אני שומע זמירות בנוסח: "בשביל זה עבדתי 40 שנה?" ועוד כהנה וכהנה גניחות מהסוג הזה. אז גם אתם תפסיקו לקטר. אפשר לחשוב שהיה לכם כל כך רע פה. שלא עשיתם - לא יצרתם ושהמקום הזה לא גרם וגורם לכם אושר. אז נכון שיש בעייה. אין כסף. רוצים שאגלה לכם סוד? יהיה טוב בסוף. (הדגשת העורכת!) אז מספיק עם הלחץ. נשבר לי כבר מהצעקות. ממחר כולם מתחילים להתנהג כבני אדם.

* שלומפו והרי יצאו לשנת חופש. סתם ככה. בלי מסיבה, בלי טראדאם. שום דבר. גורנישט. מה זה? ככה הולכים? ועל מי נדבר? פעם, בזמן משחקי הראגבי, כשהיינו נכנסים לתוך "קראס", היינו מחליפים כמה משפטים על הרי ליפשיץ. ועכשיו על מי נדבר? על דודו פלמה? ובכלל הרי - מה אתה מעסק במזגנים? אתה חייב לפגוע בנקודה הרגישה שלנו?

שלומית והרי "חפיף" מהקיבוץ
ולי כואב הלב, ממש כבר רצוף.
אני בדכאון, כואב לי החזה
בלילה לא ישן - בוכה, בוכה, בוכה.
ומה יהיה עכשיו, ואיך אתכם נראה?
ואיך נוכל לשבת על איש כוס של תה?
אז עד שזה יקרה אנחנו מחכים
עד אשר אתם מהגולה חוזרים.

* זהו, שרפנו עוד בר מצווה. מה אני אגיד לכם - הבר-מצווה זה חתיכת טרטור רציני. את החזרות שומעים בכל המשק וכל העסק כל כך בגדול, כל כך מפואר, כל כך גרנדיאוזי - אבל היה מאה אחוז. כמה נקודות חשובות:

קודם כל ההצגה. חברה, ברצינות, מה כל הסיפור הזה על ה'מציאות' וכל זה? לא מספיק שאנחנו רואים כל הזמן סרטים יפניים? עובדים קשה כל השבוע וביום השביעי רוצים ראש שקט בלי מציאות, חיפוש שורשים, מהות החיים. אנא עראף.

המשך

דבר שני - הארוחה. נשבר לי מהשיטה הזאת של האכלת העדר על גבי מיכלי האבוקדו. אני שונא לשבת על הדשא ולאכול בישיבה מזרחית עם עצמות כואבות וגב שבור, כשהצלחת קבורה בין הרגליים, וכל פעם שאני מרים את המזלג אל הפה נופל לי תירס לחוץ המכנסיים. הילדים תמיד דורכים על האוכל ואחר כך הם הולכים לאיבוד, ותמיד, אבל תמיד, כשכבר אין לי כוח ואני יושב ונשען עם יד אחת אחורנית, מישהו דורך לי על היד. מה יהיה הסוף?

* ונקודה אחרונה. במסגרת משימות בר המצווה הלכו הילדים ליישוב דתי לסוף שבוע. טוב, ברור לי שצריכים להכיר את כל שכבות האוכלוסיה לגוניה, ובהם גם את הצד האפל של הירח, אבל אם כך, למה לא לבלות סוף שבוע בכפר ערבי? גם הם חלק מהאוכלוסיה וגוניה.

* ענייני בריאות. ברני מרכס חזר אלינו לאחר שהיה בבי"ח דבי חצור עדיין מאושפזת, וכנ"ל איזי דיבון. נאחל לכולם החלמה מהירה.

חשבתם שיש שביתה בבתי החולים. שטויות. שכחתם אפה אתם חיים. זו מדינה משוגעת. הרופאים שובתים, בתי החולים בשביתה, אבל הכל עובד. תיכנסו לבי"ח ותראו. הכל כרגיל. הרופאים בשביתה אבל מלאים בעבודה. בתי החולים סגורים, אבל המחלקות מלאות אנשים. מדינה דפוקה על כל הראש.

תהיו בריאים ושבת שלום.

אילן ה.

תוספת של הרגע האחרון:

* יוני לפשיץ נשלח לקורס בארה"ב מטעם צה"ל. הוא למד וכילה, וכבר חזר אלינו!

* גילה מדר קיבלה מלגה בסך \$1,500 מהמועצה האזורית, כדי לצאת לבקר בבתי ספר במכללות, וגם אצל אומנים בשטח הטקסטילים באנגליה. גילה תיצא לשלושה שבועות. אולי נשמע הדים עם חזרתה.

* יגאל ולורה ניימרק והילדים, הדסה ושלו, מודים לחברים עכור האיחולים והמתנות שקיבלו עם הולדת שלו.

- לחברי כפר הנשיא, לכל החי והצומח, שלום !
עשינו את הצעד ויצאנו.

- תודה לכל כך הרבה חברים שתמכו בנו.
תודה על איפוק רגשי הכעס שוודאי היו.

- זו קריעה קשה ועצובה לנו -
דברים כבר לא יהיו כמו שהיו.

זה מפחיד, זה מרגש. זהו סוף וזוהי התחלה.

כתובתנו - לכל מי שרוצה לבקר ולהיות בקשר

אצל נדב קפלן
מושב אביחייל

מיקוד 42910

טל' 613449 - 053

בהרבה אהבה -

להתראות
ותודה

שלומית, הרי, נגה, ניצן ותם.

י מ י ה ו ל ד ת

24.7 ישי אנגלסברג
אברי מרצ'יאנו (נכד גרשמן)
יהושע בלר (נכד טנא)

25.7 ג'ויס אב
ליאורה עתיר
אלדד קולינס
קריין עמר
מיה רונינסון

29.7. צביקה קורנבליט
סוזן שוורץ
אורלי ארנולד
ליאת גולדברג
30.7. אתי אדלשטיין
עמוס ניצן

26.7. ריטה מנדז'יגורסקי
גיל קולינס
27.7. אנט מעין
דובי בר-דוד
28.7. יעל נמינוב
טובי וולף
עודד איתם (נכד ארנברג)

י מ י נ י ש ו א י ן

29.7. רותי ורוני ברק
30.7. חוה ואמיל פרנק

25.7. סואלן ועמי בן-צבי
26.7. דורון ויאיר דוארי

S. O. S. - ס. א. נ. ס.
-**

בעוד שבוע בקירוב (יום א', 11.7.88) מגיעים י ל ד י א ל י ן
לקייטנות השנתית בכפר הנשיא.

עדיין חסרות לנו מספר מ ש פ ח ו ת ל א י מ ו ן .
חלק זה של שהות הילדים אצלנו חשוב להם במיוחד, כי לרובם א י ן
כמעט אפשרות לבלות במסגרת משפחתית במשך השנה.

הדבר כרוך בהשקעה של מספר שעות ביום - מ-16.30 עד 19.30 - במשך שבוע.

אננה

כיוון המזכירה:

- נושא העובדת הסוציאלית בכפר-הנשיא

לפני כחצי שנה, לאחר המלצת מזכירות כפר הנשיא, פניתי למחלקת הרווחה כאן במועצה, לקבל את שירותיו של עובד סוציאלי במשק. הפניה הועברה לתק"מ. התקיימה פגישה בין ראשי המדור, עמירם ורות, איתי, ועוד שני נציגים שלנו (ישראל א-חבר המזכירות ו-אילין-מרכזת ועדת בריאות). בפגישה הזו שמענו מהם מהם השרותים שעובד סוציאלי מספק, ואנחנו מצידנו הסברנו את הצרכים והדרישות שלנו בעניין זה. היתה הרגשה בין כולנו שאפשר לעשות עסק - והפניה וההמלצה הועברה חזרה למחלקת הרווחה במועצה - להמתנה.

עתה, כשיש מישהו על הפרק, אשר פנוי ויכול לעבוד אצלנו - מלכה מ-"גדות" (לא מלכה מחולתה שעבדה כאן בעבר), אראלה ממחלקת הרווחה במועצה שוב יצרה אתנו קשר לפני כ-3 שבועות. התקיימה פגישה עם חברים מהמדור - (רות ועמירם מהתק"מ, אראלה מהמועצה, ומלכה - העובדת הסוציאלית, וחברי המזכירות + מספר בעלי תפקידים - מרכזי ועדות). שוב, ההתרשמות של כל הנוכחים היתה חיובית מאד.

אנחנו נקיים ערב מועדון פתוח ביום ג' הקרוב - 26/7/88 - בו תהיה אפשרות לכלל החברה להיפגש עם אנשי המדור, ועם מלכה ישירות - זאת הזדמנות לשאול, להעיר, להגיב - וגם להביע את כל הספקות או ההיסוסים לגבי עבודתה של העובדת הסוציאלית אצלנו. אל תחבישו!

הנושא יבוא בסוף להכרעת האסיפה. אמנם החלטת האסיפה המקורית, שחייבה העסקת עובד סוציאלי אצלנו, אף פעם לא התבטלה - אבל כיוון שעבר על כך הרבה זמן - היתה הרגשה שיש מקום לחדש את ההחלטה באסיפה.

לכסוף אני רוצה לצתת כאן מאמר מעלון "גבעת ברנר", המצייר תמונת מצב נכונה לגבינו.

קרוב

"במה שונה עובד סוציאלי תקמ"י מעובד סוציאלי רגיל?",

קודם כל שהוא חבר קבוצ, מצוי ומכיר את חיינו מבפנים, ושנית, אין הוא עוסק אך ורק בעבודה פרטנית, עם יחידים, אלא גם בסיוע ויעוץ לממלאי תפקידים מרכזיים במשק, לוועדות ולצוותים.

גבעת ברנר פנתה לסיוע כזה מכמה טעמים: החברים שעוסקים במגזרי החברה מרגישים פעמים רבות שהנושא שהם מופקדים עליו "גדול עליהם". לפעמים הם נבחרים לתפקיד ללא שום הכשרה מקצועית ומנסים למלא אותו כמיטב יכולתם. יותר ויותר אנו נתקלים בבעיות שאין להן תשובה מספקת, גם בתחום של בעיות אישיות וגם בבעיות של תפקוד המערכת; יחסים בין הנהלת מפעל ועובדים, בין צוות חינוכי והורים, צוות סיעודי והחברים הזקוקים לסיעוד לעוד ועוד. ממלאי התפקידים משקיעים הרבה אנרגיה ומגיעים לפעמים לתוצאות זעומות, לא מתפניה לחשיבה לטווח ארוך ולליבוך הבעיות.

פעמים רבות מתבטא העומס של הבעיות המורכבות בשחיקה גבוהה של ממלא התפקיד. הכעס נגדו הופך לכעס אישי, והוא מסיים את תפקידו כשהוא סוחב אחריו שובל ארוך של כעס מצד החברים שפניותיהם לא נענו והם מפנים את הכעס כלפיו. כתוצאה ממצב זה קשה יותר ויותר למצוא אנשים שיסכימו למלא תפקידים חברתיים.

המשק

נושא שני שהועלה בשיחה הוא הצורך ללוות את נושא "השינוי" שמדברים בו הרבה. גם התנועה כולה גם גבעת-ברנר נכנסה למערכת של דיונים על שינויים בתחומים רבים.

יוזמות של שינוי יוצרות ציפיות אבל גם מתחים חברתיים, חרדה ודאגה, מהלך כזה צריך ללוות בסיוע ועזרה מקצועיים."

ועוד בענייני

הפלה כורך.

בעמוד אחר תקראו את תודות ילדי בית הספר למארגני המחנך. (גם קראתם כתבה אודותיו לפני שבוע). כאן מביאים מארגני המחנך את תודתם לעוזרים להם במלאכה, וגם מבחר מיצירות המופת שחוברו במהלך הפעילות.

אנחנו רוצים להודות לכל מי שנטל חלק בארגון המחנך, הכנתו והצלחתו: למדריכים הצעירים שהפעילו את הילדים, לאיציק על המוסיקה, לאודי אגס, דודיק, מיקי חייט וויקטור על הטיול הלילי המאוחר באבוקדו. להתראות (?) במחנך הבא - זהר וניתה

שיר המאורים

פזמון: המאורים באים קופצים
כל עוד הם נשמה.
קשתות קח
ברומח הך
תרעד האדמה.

בא המחנך
בקול שמחה ורון
אבל יש עבודה.
טרודים אנו
טרודים כולנו
עובדים קשה כל היום

שיר הקקוזה (אנדיאנים)

אנו שבט סקקוזה
בידינו החנית.
כל אחד סקוז קטן
וכולנו סקוז איתן
סורה לובן מדריכנו
סורה מפני כידוננו.

שיר הגומבזו (כושים)

שבט גומבזו אנו
אף על פי שכושים אין בנו
אם תשאלו על מה חיים אנו -
על המחנך הנהדר שלנו.

תפילה זכה.

משה סוחה

כ פ ר י ד ה

לכם, ההורים, עם המון אהבה, הערכה והזדהות, אני
מקדישה את השיר הבא, הטומן בחובו כל כך הרבה.
ובעצם בשמכם מדברת -
ממני, ג י נ י ה

אנא אלי, שמע הפעם תפילתי.
שמור לי בינתי, שמור לי בריאותי.
תפילתי אולי אנוכית, תפילת זקן.
אולי תתקבל, אצלך הכל יתכן.

ממאה ועשרים מוכך קצת להפחית.
אבל שלא ייפגע שיכלי וצורתי בל תשחת
שמור לי שבר, שלמות הגפיים
תשאיר לשד העצמות בידיים, ברגליים.

שאוכל לעשות ההכרחי בלי עזרה, לבד,
שרגליי תשאנה גופי, ולא תרעד היד.
איני מבקש לשוב ולהיות צעיר.
אשכל לא להפוך לצמח-קיר.

לשרת עצמי, לא להטריד הסביבה.
לא להזדקק לזולת, למעמסה למשפחה,
ובבוא יומי, ונשמתי תפרח
יגידו: עוד נראה אנושי כל-כך.

דיווח על ישיבה משרת פת של -

ועדת הליווי לבניין המרכזי

וועדת אולם ההתכנסות

12.7.88 נוכחים: פאול, אלק, מכאל ד., לך, הלך לויך, אירית ב-ח, אריק ל., ישראל א. אלן א. מוזמן: אלן ר.

הנושא: מושבים לאולם ההתכנסות

אלק ומכאל הביאו אינפורמציה על קבלת מענק נוסף לקראת גימור האולם. סכום זה מאפשר לנו להזמין את המושבים הקבועים לאולם (כ-350). (כזכור לחברים, לפי התוכנית יהיו, בנוסף למושבים הקבועים בשטח המדורג של האולם, עוד כ-130 כסאות ניידים במשטח המרוצף מיד לפני הבמה.) כדי לעמוד בלוח הזמנים, נדרש להזמין את המושבים מיד. אלק ופאול הביאו לדיון חברי הוועדות נתונים על שני סוגי מושבים, המיוצרים ע"י ארבע חברות: - (א) מרופד עם מושב מתרומם על רגליים יצוקות אלומיניום. (ב) יציקת פלסטיק אחיד עם ריפוד חלקי, על בסיס ברזל. אחרי דיון הוחלט ברוב קולות על הסוג הראשון, מתוצרת חברת "גזית", למרות שהמחיר גבוה יותר. שיקול החברים היה שזאת השקעה חד פעמית וכדאי להשקיע באיכות גבוהה. הוטל על פאול ואלק לקבוע עם האדריכל את הגורמים, סוג הבד וכו', ולקבוא את ההצעות לידיעת החברה.

רשם פאול

סיכום דברים והרהורים מרכזת ו' בנים מהעבר.

12.6.88 (התקבל במערכת רק השבוע)

שוחחתי עם מספר מהחב'ד' הבוגרים על הקיבוץ איך הם רואים את הדברים ואת מקומם בעתיד הקיבוץ, ואיך מניס מלחזור אחורה.

פנינו לוועדת הנעורים כדי לשוחח על הנוער בתקופת הנעורים והכוונת המסלול לעתיד - יותר נכון עידוד לראייה לטווח רחוק, מעבר לעבא, ולא אמשיך וארד בסולם הדרגתי לגיל בית-הספר המקומי והגיל הרך.

אני ראיתי לנכון לתת כוון לחבר'ה לפקוח עיניים ולראות מה צופן בחובו העתיד הרחוק יותר. לאלה המעוניינים בבית-ספר מקצועי כדאי לצאת כבר בכיתה י', על מנת שלא יצטר-כו לחזור על כיתה זו פעמיים, ולכל המעונ-

אומנם באיחור, אך עדיין במקום! לפני יציאתי נתתי במזכירות תקציר על סיכום עבודתי כמרכזת ו. הבנים, ולאחר מכן נתבקשתי להביא את סיכומי בפני האסיפה. אך מסיכות טכניות זה לא יצא אל הפועל, לכן חשתי לנחוץ לכתוב ל"דברי הכפר" לכל המעוניינים מספר מילים בנושא.

קשה לסכם תקופה כל-כך ארוכה ומעניינת - שני-תיים כחברה בוועדה, ושנה כמרכזת זמנית ועוד כשנתיים כמרכזת נבחרת.

ראיתי את החברה לאחר כל המסלולים הראשונים שלהם בקיבוץ, עם הגיעם לגיל השרות בצה"ל ועד גיל 30, כשחלק מהם ליויתי גם בהיותם בפעוטון.

המשך -

יך ומתאים לכוון אחר, יש לתת להם, כמובן בפיקוח. צה"ל כיום מקפיד יותר מבעבר על י"ב כיתות. בן/בת חייבים לסיים י"ב כיתות אם הם מעוניינים להגיע לתפקידים מעניינים. את השרות בצה"ל אפשר לנצל בדרך הטובה ביותר לפרט, וכמובן לשפר את פניו של הפיקוד בצה"ל. הבעיה גדולה יותר לבנות כיוון שהן משרות תקופה קצרה בצבא ומגיעות לא פעם בתפקיד רציני לבסיס שבו נמצאים מפקדים בקבע שלא כל כך מעריכים חיילות צעירות או קצינות טרייטות, והן זקוקות להרבה כוח נפשי על מנת לתרום ולהראות את יכולתן. בוועדה נפגשנו עם החבר'ה בכיתה י"א על מנת להכניס לקראת לשכת הגיוס. כמו כן נפגשנו עם הי"ב בניקים להכנה לקראת גיוס וגם עם ההורים לגבי השתלבותם בוועדת בנים.

ועדת הבנים לא "מטפלת בבנים". אנחנו קשר עם הקיבוץ. בן המשק בגיל 18 ילך לאיבוד במסגרת סבך הוועדות בקיבוץ, כמו הרבה מאיתנו החברים. למרות ההסבר לבנים ולבנות לפנות אלינו בכל בעיה קטנה כגדולה, יש גם כאלה שזה נראה להם כ"נדנדוד", ולכן הם לא פועלים בדרך זו. ובסיכום דברים נשמע בנים/בנות המתלוננים שוועדת הבנים לא מטפלת ודואגת להם. מספר החבר'ה בחסות ועדת הבנים הוא לרוב יותר ממספר החברים בקיבוצים קטנים. וועדת הבנים אמורה להיות כמזכירות, ועדת חברה וכו' וכו', כשהמרכז מקביל למזכיר. לכן חובה על הבנים לשתף פעולה, ז"א, לא לשבת ל"קטר" אלא לבוא לאחד מאנשי הוועדה ולשטוח את הבעיה, על מנת שתהיה מטופלת.

העבודה קשה ומרובה בעיקר בתקופת השרות בצה"ל. המעבר מבית-הספר וגיל הנעורים לצה"ל כבוגרים ואחראים משפיע מאוד על מספר לא קטן של החבר'ה, בין אם זה קיבוצניק או עירוני. לכן יש חשיבות מירבית ללידור לפני הצבא ובזמן השרות כולו.

הדור השני - בוועדת הבנים "הדור השני" הם אותם חבר'ה שבאים הביתה לשנה אחרי הצבא, והבנים החוזרים אחרי טיול וחופשה מחוץ לקיבוץ ולא מלאו להם 30 שנה. את אותם חבר'ה יש לעודד מדי פעם לצאת לסמינרים שונים, להיות מעורבים בנעשה בקיבוץ, להשתתף בוועדות ולקחת אחריות בנושא המעניין אותם. בשיחות עם לא מעט חבר'ה על הקיבוץ הסתבר לי שמאוד לא ברור להם המסלול בו ילכו. דבר אחד ברור מאוד: "כל עוד אני לבד אני לא חוזר. אין מה לעשות בקיבוץ

ליחידים. הקיבוץ בנוי למשפחות". ולכן הרבה מטיילים מספר שנים בארץ או בחו"ל, וחלקם באמת חוזרים בתוספת בן או בת זוג.

בחלק מהשיחות נאמר לי ע"י הבנים: "הקיבוץ נותן לנו יותר מדי מבחינה חומרית! הם בדילמה נוראית. מצד אחד הם רוצים הכל, ומצד שני הם טוענים שנותנים יותר מדי.

אני מבינה את הדילמה בה הם נמצאים, בזכות זה שגם אני גדלתי וחונכתי בקיבוץ.

אני חושבת שחשוב שכל בן-משק יתנסה בדרך חיים אחרת, בה הוא אחראי לכל. אישית, אני חושבת שצריך להיות ברור לכל אחד* אחרי כן ההחלטה לחזור תהיה אישית של כל אחד ואחת, ולא מפני שנולדו כאן, וכי בזה הם בחרו.

כל אחד ואחת שיבחר לגור בקיבוץ יעשה זאת מתוך רצונו ומניעיו עימו.

ודבר אחרון לגבי הוועדה: ועדת הבנים, כפי שאמרתי, אחראית על מספר גדול של בנים ובנות, ולכן זו חייבת להיות ועדה מתפקדת שלכל אחד יש תפקיד שעליו הוא אחראי. מי שלא יכול לתפקד בדרך זו, שלא ילך לוועדת בנים. ישנן עוד הרבה ועדות בקיבוץ...

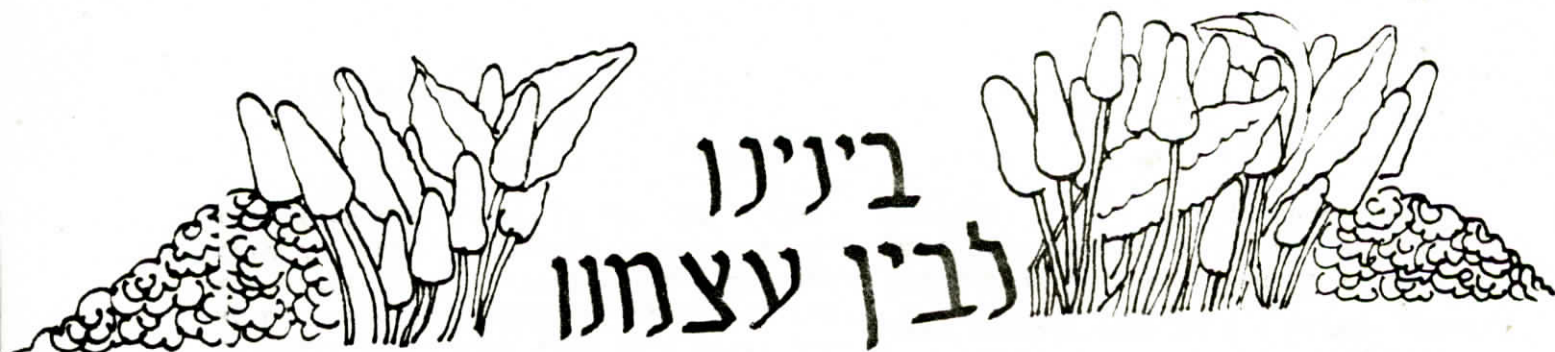
לסיכום עבודת הוועדה כתבנו תקנון חדש שהסעיף האחרון שבו היה אמור להיות באסיפה עוד בזמני, וגם זה לא יצא לפועל. לכן אני מקווה שהסעיף הנדון יובא (אולי כבר הובא) לאסיפה ויאושר והוועדה החדשה תחלק לכם, חברים, תקנון ו. הבנים שיעזרו לכם ולוועדה בכל הקשור לבנים/בנות מנעורים ועד גיל 30.

ולסיים את דברי אני רוצה לאחל למעין פלמה ולוועדה כולה עבודה פורייה ומעניינת כפי שאני התנסיתי בה.

ולכם הבנים והבנות, נהניתי מהקשר איתכם, ואתם חסרים לי היום. מקווה שתשתפו פעולה עם הוועדה החדשה יותר ממה שעשיתם בעבר.

ו נ ס ה

* שאחרי הצבא באים לשנה הביתה ולאחר מכן עוזבים, ורק אחרי... (סליחה על ההשמטה - המדפיסה)

בר מצווה או "היום אני עוגה" כשהעולם היה תמים יותר ומייסדי קיבוץ זה היו ילדים (קשה לדמיין, אבל יש צילומי אלבום להוכיח עובדה בי-אולוגית זו) המציא איזה בדרך יהודי נאום שבר-מצווה

מסויים נאם בסעודה החגיגית אחרי שכל אורחיו השפיעו עליו מתנות וצ'קים. הנאום נח במילים "אורחי היקרים, הורים יקרים, היום אני עט נובע...". היום אין זה מצחיק אבל אז המתנה הנפוצה היתה עט "פרקר", ובני מצווה היו מסיימים ערב מתנות מוצלח עם בין עשרה לעשרים עטים.

הסוציולוג, הפסיכולוג, ההסטוריון ואוסף הבדיחות בוודאי ימצאו חומר למחשבה בעבודה שבפחות מחמישים שנה עברנו מעט פרקר לאופניים בעלי בערך מאה חלזכים, מערכת סטריו, הניזון מ-compact disc, מחשב אישי....

פעם אנחנו, חניכי תנועת נוער חלוצית שהאמינו בציונות וסוציאליזם, הבטנו בברז בכל גינוני הטקס של חגיגת הבר מצווה של העולם הבורגני של הורינו, והכרזנו קבל עם ועדה שלא נעמיד את ילדינו במעמדות טפלים כאלה. וראה איזה פלא: בר המצווה הקיבוצי מתחרה בכל מה שנעשה בחברה העירונית. איזה הישג!

האומדנה הזהירה אומרת שהיו כ-450 אורחים. חלק הגיע לפני ליל שבת וחלק התקשה לזיפ-רד מן הקיבוץ גם ביום ראשון. בתקופה של הידוק החגורה ההגיון הפשוט שואל: למה אקסטר-בגנצה כזאת?! והעוגות? אמהות הקיבוץ שנסו מותניים, הסירו אבק מספר המתכונים ואפו עוגות בטונות ובטעמים אקסוטיים ביותר. טוב שלמוחות היום יכלו המשפחות של בני השמ-חה להיפטר מרוב המעדנים בערב חברתי. אילו היה נואם בר מצווה נאום לאורחים, היה יכול לפתוח "אורחי היקרים. היום אני עוגה....".

שאלות המחפשות תשובות * מדוע בשנה קשה כזאת הסכמנו לכל ההוצאות האלו?

* למשפחות בני המצווה: אילו היה עליכם לממן חגיגת בר מצווה

בעיר והמצב הכלכלי המשפחתי היה קשה, הייתם מרשים אורחים רבים, אוטובוסים...?

* מי צריך את המעמד דומה לשוק של עליה לתורה? זה לא לכבוד התורה ולא מעניין את רוב האורחים. הדברים שחסרו במועדון היו סדור עבודה, סידור תחבורה וילדים על סקייטים. אולי בשנה הבאה.

על עניני אבל אין זה נושא שאוהבים לעסוק בו, אבל היות והמרות הוא חלק של חיינו

מוטב ורצוי להתיחס. במסורת היהודית האבל מוגבל לבני המשפחה הקר-

בים של הנפטר. רק במקרים של הסתלקות מנהיג מדיני מרחיבים את מעגל האבל.

אין מתאבלים בשבת ואין עוסקים בדברים ששייכים לצער ויגון. לכן השנה, כשצום תשעה

באב נופל בשבת, מעובר הצום ליום ראשון.

הגיע הזמן שהמזכירה תרכיב רשימה של חברים שמוכנים ומטוגלים להשמיע דברי הספד בבית הקברות. זה לא תפקיד שמוגבל לאדם אחד. אם זכרוננו של כותב שורות אלו לא מטעה אותו, היה ליוונים ולרומאים מנהג לשלם לנואם מקצועי (orator) כדי שיאמר דברים יפים על המת.

צורך מחשבות * לא הייתי בבית כששנת ההכשרה הציגה בפני חברי הקיבוץ את מסיבת הסיום שלה, אבל הייתי בחזרה הכללית והתרשמתי מן הכשרונות הרב גוניים ומן ההומור. מגיעות ליפעת ברור מחמאות על שדחפה ונדנדה לחבר'ה מן ה"שנת" כדי שיעשו. צר לשמוע שלא תהיה קבוצה נוספת מן התנועה בשנה הבאה. האם זה סימן שאין לנו חבר'ה שיוודעים ומוכנים להדריך?

* ברצוני להודיע לכל מי שמוכן לשמוע שלמרות שאני נמנה עם שכבת הוותיקים של הקי-בוץ, אינני סבור שרק מי שחי כאן 40 שנה ראוי להביע דעה על דברים שמעסיקים את חברתנו. יש מנהגים יפים שהתגבשו במשך ארבעים השנים הראשונות, ויש גם כאלה שמוטב לשנות.

* קורא(ת) יקר(ה) - שאל(י) את בתך/בנך שאלה פשוטה: מה ידוע לך על תשעה באב? ומצאו הזדמנות לספר לטור זה מה הם יודעים.

* סרטן עור. מדוע ממשיכות המטפלות/גננות לתת לילדים ללכת לבריכה ולעשות ארוחה חגיגית על הדשא אחרי שעה עשר בבוקר? הצל אינו משמש מגן נגד אור אלטרה סגול מסרטן. מדוע לא מזהירים את המתנדבים שהסכנה איננה בובה מעייסה? ובני הקיבוץ הגדולים עם השזוף המרשים מתנדבות וזבובים - מתי תשימו לב?

פינת הבנייה שאלה: למה מיועדת התעלה שנחשפה מתחת לחדר האוכל?

תשובה: (מפי ד"ר אלאדין מה-זה, מומחה וארכיאולוג האחראי לתונית הרדיו

"שירים וביובים") התעלה הזאת היא בהחלט גלילית ממדרגה ראשונה. יש סברה שהתעלה מוליכה ישר להר הבית ובכוונתנו להמשיך לחפור עד שנגיע לעיר העתיקה. תיאמנו את החפירה עם ראש ה"ווקף" המקומי של כפר הנשיא, המופטי אבו מיכה. סברה אחרת אומרת שהתעלה נחפרה בתקופת "צבי" ו"עפר" ואיפשרה גישה לאקונומיה. מצאנו וופלות ובקבוקי מיץ עם חותמת 1968 וכתובת מוזרה "אפרים מ. היה כאן".

שאלה: האם זה נכון שאולם ההתכנסות וההתפזרות ייחנך בסוף אוקטובר שנה זו, ואם זה מ נכון איך ישלימו את הכל?

תשובה: (מפי פרופ' אליהו בר-נס מחבר הספר "מלחמת גג ואיך גג - הפתרון לאיורור אולמות) חייבים לפתוח בתאריך מסוים כי זה יום הולדתו של התורם, והוא רוצה שכל ידידיו (רובם בכפר הנשיא) ישמחו איתו בתאטרון שהוא מציע לקרא "Old Nick", על שמו של קרוב משפחה, ההסטוריון ניקולאיוס איש דמשק. סידור העבודה ידאג לזה שכמה חברים/בני קיבוץ/מתנדבים יחזיקו את הגג במשך ההצגה "סיפור על שיחה בין שתי חיפז-שיות סיניות ותולעת אנגלית". עשינו חשבון שבעזרת חצי טון של מסטיק "בזוקה" אפשר

המשך

בינינו לבין עצמנו - המשך (2)

אפשר להחזיק את הגג במשך שעותיים - אחרי זה יצטרכו לחפש את החבר'ה במחניים ובאליפלט.

פינת דודה ינטה שלום יקירי! התגובות לטור זה היו נלהבות ודודתכם הזקנה הוזמנה לסדרת הופעות בביירות מזרח ובוג' - אל-ברג'נה. לפני כמה ימים צלצל

הטלפון בדירתי/משרדי וכך היתה השיחה:

-הלו, האם אפשר לדבר עם דודי ינטה?

- מדברת.

- את דודי ינטה? למה יש לך קול גברי?

- תאונת עבודה כשבלעתי אבק בגיל 4½.

- האם את גבר או אישה?

- שמעי חביבה או שתשאלי את השאלה שלך או שתרדי מן הקר ונפסיקי לחטט בחיי הפרטיים.

- השאלה שלי היא האם כל העניין הזה של נשואין זה בכלל שווה? יש בחור אצלנו...

- הבנתי הבנתי. כולנו מכירים את הבחורים האלה. נישואין זה דבר שבלעדיו אין גרושין.

תחשבי על זה טוב טוב. חוץ מזה יש שמועה שהנשואין חוזרים לאופנה. עצתי לך היא תנסי

ותנשאי. -אם זה לא הולך נסי שוב. אני מכירה אנשים שהתחתנו עשר פעמים - כייף לא נור-מלי.

שאלה דודה ינטה היקרה, האם זה נכון שיש מצב רוח בחברה?

תשובה אני זוכרת כשהייתי צעירה-קשה אבל אני זוכרת - כשהיה לנו מצב רוח היינו רוקדים הורה כל הלילה. כל אחד השתתף וכשהלכנו לעבוד בשחר באור הגחלילית - אולי זה היה העשית, לא היה מצב רוח. וחוף מזה הכל סובייקטיבי, כמו שאומר הפסיכולוג הנודע פרנז פישבייגל:

הכל בראש: או בפסיך או בזיך או במיך. צריכים לרוקן את הראש מכל מחשבה ולחייך.

ש ב ת ש ל ו ם

אריק

ההפוך
תודות

ברצוננו להודות לכל צוות המחנך - שהיה כל כך כייף.

לזהר וחניתה בן-דוד שארגנו את המחנך,

לכל המד"צים: עמר, טלית, ינאי, אייל ת., נירית, נואית

רני, שחר, ישי, לימור, דישון, אלון ק., ביני.

לכל ההורים - שהשתתפו בהכנת הא"ש-לילה

וגם לאלה שעזרו ואפו לסיום המחנך.

היה כייף לא נורמלי.

תודה רבה

ילדי בית הספר הנוקומי.

פִּיֶּנֶת הַסֵּרֶט הַשָּׁבִועִי

S A H A R A

שם הסרט: ס ה ר ה

בימרי: אנדרו מק-לאגלן

מסחק: ברוק שילדס, הורסט בוכחולץ, ג'ון מילס, למברט וילסון, רונלד לייסי.

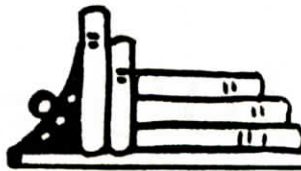
השנה - שנת 1928. לאחר שאביה, מתכנן מכוניות, נפצע אנושות, דייל גורדון (נרוק שילדס) אמריקאית עשירה ונהגת מהוללת, רואה אתגר גדול להשתתף במקומו בתחרות מכוניות העומדת להתקיים במדבר סהרה. התחרות מיועדת לגברים בלבד, אך הגבירה הצעירה בכוח עקשנותה, מגיעה לתחרות, ובאמצע לב זוכה אף במרוץ.

המרוץ חולף בין חולות המדבר, ושבטי הפרא האגדיים משולבים בסרט בסצנות-קרוב המוניות. סרט קליל מבית החרושת לסרטים של חברת "קנון", גולן גלובוס. סרט לקיץ. ב ק ר ו ב - "אלני", קזבלנקה, שירותים אישיים, שיחות מלוכלכות, זאב צעיר, ראן, "המשימה", שם הוורד, הבלתי-משוחדים, הכבוד של פריצי, ילדים חורגים לאלוהים, מפרץ מוסקיטו, שגעון בחלל.

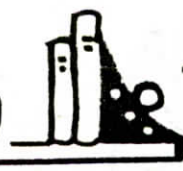
7. סרטים

ספרים חדשים - המשך

שם הסופר	שם הספר	תוכן
אביש וולטר	עד כמה זה גרמני	רומן על גרמניה החדשה
אישרווד כ.	ויולט מהפראטר	" אוסטריה בשנות ה-30
בר-יוסף יהושע	אם הבנות	רומן ישראלי
היגינס ג'ק	ליל השועל	" מתח. מלח' עולם ה-2
חביבי אמיל	אח'טיה	מעשיה פלסטינאית פשוטה
לוי פרימו	זמן שאול	סיפורים ברקע השואה
מנוסי דידי	בדיחמין גם גם	בדיחות
סרי דן בניה	ציפורי הצל	רומנים
פרנסיס דיק	חיסול אנושי	רומן מתח
קניוק יורם	וסרמן	"
סיון עמנואל	מיתוסים פוליטיים ערביים	
גולן תמר	אפריקה אפריקה	חוויות מסיוור

חזש בספר'ה

<u>תוכן</u>	<u>שם הספר</u>	<u>שם הסופר</u>
תולדות א"י	קתדרה מס' 48	בר-טל ישראל
זכרונות	נסיעות וזכרונות	שליט לוי
ספר הכינויים ביישוב היהודי	זר לא יבין	ריבלין גרשון ועליזה
בא"י לפני קום המדינה	בדרך חזרה	בר-יוסף יהושע
רומן על חזרה בתשובה	כוח רצון	ברדפורד ברברה טיילור
רומן	גילוי-לב	גושן-גוטשטיין אסתר
התמודדות משפחה עם מחלה	כסף קטן	הנדל יהודית
רומן אקסיסטנציאלי	לילות פרנקפורט העליזים	מונדי יוסף
3 מחזות	חיילים של מים	ניר אריה, פרי מנחם. עורכים
סיפורת של סופרים ערביים	עולמיום	פארמר פיליפ חוזה
מדע בדיוני	צברים על דרך המשי	היימן דינה
סיפור מסע בסין	הרהורים בשאלה היהודית	סארטר ז'ין פול
-	כתובת על הקיר	נאור אריה
לאן מוליך הליכוד?	שושן לבן, שושן אדום	שיף דוד
רומן ישראלי		

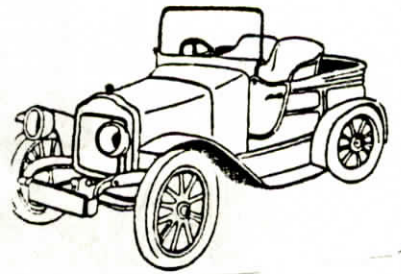
Odyssey Novel
 Spy Thriller
 Novel.S.American Reality
 Love Story
 Futuristic Novel
 E-W Power Thriller
 Novel. S. Africa
 Holocaust Period Biography
 Crime Novel
 " "
 Brit. Parliamentary Satire
 Novel
 Wartime Experiences
 (10 men & 2 Women)
 Novel

Refiner's Fire
 Ride a Pale Horse
 Of Love and Shadows
 Mothers and Daughters
 The Rat
 First Loyalty
 Rage
 Breaking from the K.G.B.
 Swag
 Indimnity Only
 The Complete Yes
 Minister
 Beloved
 Gone to Soldiers
 Kaleidoscope

Helprin Mark
 MacInnes Helen
 Allende Isabel
 Allerton Jay
 Grass Günter
 Iourie Richard
 Smith Wilbur
 Shainberg Maurice
 Leonard Elmore
 Paretsky Sara
 Lynn J., Jay A.
 Morrison Toni
 Piercy Marge
 Steel Danielle

ק ט ע מעלון אחד המשקים בסביבתנו : סעו בזהירות.

הודעה על הטיפול בעברות-תנועה של בני הנעורים וחיילים שלנו.
היו מקרים שבני הנעורים לקחו רכב והסיעו עוד נוסעים, אף על פי שלא היו רשאים לכך.
למרות ההתראות היה מקרה, לפני מספר שבועות, ששישה נערים ושני חיילים לקחו רכב ונסעו בצורה פרועה מאוד, תשעה נוסעים ברכב, כשחלק מהם ישבו על הגג.
המקרה הובא לידיעתנו והוחלט לדון על כך. במזכירות ולהזמין אח"כ את הנוגעים בדבר.
המזכירות מצאה לנכון לחייב את השותפים ב-250 ש"ח לאיש, ועוד הגבלות בקבלת רכב. ההחלטה הובאה לידיעת ההורים.
המזכירות מצאה לנכון להביא זאת לידיעת האספה, ועומדת מאחורי העונש גם אם הוא קשה.

ועוד קטע - ידוע לי שאתם לא אוהבים העתקות מ"קייבוץ", אבל חשבתי שתהיה תגובה -

אין תגובה מציבור העורים?

לבטל את החופש הגדול - יהודה יערי

הוא עובד יותר קשה מאנשי ההשקיה? יש לו יותר אחריות מאשר למנהל המפעל? יש לו עבודות בבית יותר מאשר למזכיר הקיבוץ? הוא כבול למקום העבודה שלו במשך כל השנה יותר מאשר האחות במרפאה? העבודה שלו יותר מלחיצה מזו של מטפלת התינוקות? השלתמויות - בטח. הכנות לשנה הבאה - כמובן. אבל חוץ מאלה יש למורים לפחות חודשיים נוספים של חופשות, בימים ששאר חברי הקיבוץ עובדים.

למה שהם יעבדו רק חצי מהזמן הזה, כפי שממליצים התקנונים? למה שלא יעבדו כמו כולם? למי עוד בתנועה הקיבוצית יש כאלו מין חופשות?

הגיע הזמן לבטל עוד אחת מהשערוריות הכי מעצבנות בקיבוץ: החופש הגדול של המורים, והחופשות שלהם בכלל.

לפני ההסבר למה, כדאי רק להזכיר שהמורים מקבלים את הכמויות האדירות האלו של חופשות רק מפני שיש להם אלטרנטיבה, ואם הם יקבלו פחות ממה שמקבלים עמיתיהם - כך חוששים החוששים - הם פשוט יעזבו.

מעניין, למה מגיע למורה יותר חופשות מאשר ליתר חברי הקיבוץ?

וזה נוסף לכך שמורה עובד גם בימי העבודה הרבה פחות שעות מכל מפעיל משמרת, מטפלת, נהג.

קדימה, למפעל, לרפת, לשלחין, לכתוב כתבות ל"קייבוץ".

18.2.88

ע נ י נ י ב ר י א ו ת :

לאור המחסור הזמני באחיות, אנו נאלצים מעכשיו לעבוד במרפאה במתכונת מאד מאד מצומצמת למספר שבועות.

עד להודעה חדשה - המרפאה תהיה פתוחה לקהל כל יום אך ורק בין השעות: - 08:00 - 10:30 בבוקר.

בימי שני ושלישי, המרפאה תפתח גם בין 16:00 - 18:00 בשעת מרפאת הרופא.

לצערינו, אין לנו אחות בכוננות אחר הצהריים ובלילה, עד להודעה חדשה. לכן, חבר המרגיש צורך בעזרה דחופה ואינו יכול לחכות עד הבוקר, עליו להתקשר למספר הטלפון של המרפאה - 962 המועבר ליוספה, והיא תפנה את המבקש למגן דוד אדום בחצור.

יש רכב בריאות בכוננות כל לילה וכל הלילה. על כל חבר להחזיק 18 שקל בבית שיוחזרו לו עם הגשת הקבלה ממגן דוד אדום (שלא נצטרך).

אני מבקשת מכל החברים להתאזר בסבלנות ולגלות הבנה. המצב הזה אינו קל ונרוח לאף אחד, יש צורך להרבה שיתוף פעולה מצד כולם, ונקוה שכולנו נהיה בריאים, ונעבור את התקופה הקשה הזאת בשלום.

תודה מראש,
רות גולן-רכות ו. בריאות

אני פונה אליך בצורה לא שיגרתיית זו, מפני שאני עומד לפני ההחלטה הקשה ביותר - ומתוך מצב מאד לא שיגרתיי. מדובר בנושא קבלת התפקיד של ריכוז המשק.

לא אבזבז כאן זמן על דיעותי שלא היה צריך להגיע למצב בכלל לפנות אלי בנידון; שאין זה מתאים שאדם בגילי ומשכבת האוכלוסיה אליה אני נמנה, ימלא את התפקיד המרכזי הזה היום בכפר הנשיא. אני מניח שגם אתה חושב כמוני, אך אני צריך לקבל את העובדה שאין כיום מועמדים אחרים שניתן לשלוף אותם ממה שהם עושים כעת, או כאילה שהם יותר פנויים אך לא הכשירו את עצמם למשימה מהסוג הזה.

ולעצם העניין ! ניסיתי, - ואני עדיין ממשיך לנסות, ללמוד את מצבנו הכלכלי המורכב מאד, מהבטים שונים, ולהבין את המערכת הזאת. המסקנה היא חד - משמעית; אנחנו נמצאים במצב של פשיטת רגל מבחינה כלכלית, עם כל מה שמשמע ממצב כזה. לולא היינו מסגרת ייחודית של קיבוץ, היו צריכים למנות כונס נכסים לכפר הנשיא.

מאחר והתנועה הקבוצית במהותה אינה יכולה להתפרק כמו חברה מסחרית רגילה, הומצא הפתרון של הסדר א.ה.ל. עם הבנקים, ולפיו הבנק מקבל על עצמו את עומס התשלומים המידי של החזר ההלוואות שאין הקבוץ מסוגל לעמוד בהם. זאת לתקופה של עד 20 שנה. ענין כניסתנו להסדר א.ה.ל. עם הבנקים נמצא בבדיקה, וסיכום חיובי בנידון הוא לדעתי תנאי לעצם המשך קיומנו הכלכלי.

נושא החזר החובות הוא רק היבט אחד מתוך התמונה הכוללת. אנחנו צריכים ליהיות מעוניינים לשנות באופן יסודי ומהר ככל האפשר את המצב שלתוכו נקלענו, ולנקוט את כל הצעדים האפשריים כדי שנחזור תוך תקופה הנראית לעין, למצב של רווחיות שוטפת של המערכת המשקית, ובהמשך - לצבירת הון עצמי הדרוש לקיום סביר של מערכת משקית וקיבוצית כמו זו של כפר הנשיא. אם נמשיך להתנהג כחברה וכמערכת כלכלית כפי שעשינו עד כה, אין כל סיכוי שנוכל להגיע למצב הנ"ל, אלא להפך, המצב ילך ויתדרדר עוד יותר.

ברור לי לחלוטין שהבאת המערכת הכלכלית בחזרה למצב תקין, שיאפשר חזרה לחיים נורמליים של חברתנו כפי שהם היו עד כה, אינה ניתנת בידיים של אדם אחד וגם לא בידי ועדה כלשהי. יש סיכוי להצליח במשימה הזאת אך ורק אם מגבשים תוכנית משקית כלכלית, המגדירה את המטרות ואת התקופה ואת התוצאות המקוות. תוכנית כזאת צריכה ליהיות מוסכמת ומוחלטת מראש על מירב הפרטים העיקריים, והיא חייבת להיות הבסיס לפעולותיו של מרכז המשק ומוסדות המשק. תפקידו של מרכז המשק, ליהיות אחראי לביצוע השוטף והתקין של התוכנית ולבקרה על הביצוע. תוכנית כזאת מחייבת הגדרות מפורטות ומוסכמות של אמנה חברתית חדשה, שהיא תכריז על מצב חירום לתקופת המעבר, מחליטה על שנוי נורמות ברמת הציפיות, ובעיקר בנכונות האישית למלא אחר הצרכים הרחבים של הקבוץ לתקופה הזאת, גם אם באופן נורמלי היינו רוצים לעשות דברים שונים.

ניתן להתמודד עם המצב שנוצר - ולצליח, במידה והאחריות ההדדית היא מוחלטת, וכל אחד רואה את האחריות האישית שלו להשגת המטרה המשותפת, כדבר מוחלט, ולא כאחריות בערבון מוגבל בלבד.

המערכת הכללית חייבת להרתם לריביזיה של מושגים כגון השקעות, ארגון וניהול, והעיקר - תקשורת עם החברה ועם ציבור העובדים בצורה כזאת, שהדברים מתנהלים באופן פתוח ומתוך אינפורמציה מלאה, המאפשרת להנהלת המערכת לעבוד בראש אחד עם החברה כולה. המשיכה לקראת השגת מטרת ההבראה בהקדם האפשרי, חייבת ליהיות משותפת, מתואמת, ומוסכמת על כל החברה, והיא חייבת כולה למשוך לכיוון אחד ומשותף.

מצבנו דורש מהפך קיצוני בנורמות ההתנהגות שלנו כחברה וכן של כל פרט בתוכה, החלטה פנימית של החברה ושל כל פרט, שהמטרה ה עליונה (כעת) (ולא לעתיד הרחוק יותר) היא ל הב ר י א ת ה מ ע ר כ ת ה כ ל ל י ת , ויש לכופף לצורך השגת המטרה הזאת את כל הרצונות האישיים, הציפיות למה שמגיע לנו באופן רגיל, ותוכניות אישיות וחברתיות, למטרה אחד ויחידה - והיא השגת ההבראה

הכלכלית בהקדם האפשרי.

לענין הזה יש להקדיש את מלא יכולתנו הקולקטיבית והאישית ואת כל משאבינו ונכונותינו. במילים אחרות :- כל פרט מעמיד את עצמו לרשות הצורך העליון הזה של כלל הקבוץ, ומוכן לוותר זמנית על התוכניות והרצונות האישיים שלו, אם הם אינם מתישבים עם המטרה הכללית העיקרית.

השאלה שאני מפנה אליך היא, האם אתה, ואנחנו כולנו, מוכנים לקבל את התפיסה הזאת שרטטתי כאן, ולפעול בהתאם, עד לאותו זמן, כשנגיע לאור בקצה המנהרה שאנחנו מחפשים ?
השאלה הזאת אינה תיאורטית בלבד, אלא כאשר המהלכים יתורגמו למעשים יומיומיים, אתה תחבקש להתנהג ולתרום במלוא היכולת שלך להשגת המטרה.

ה א ס ה נ ך מ ו כ ן ל כ ך ?

אשמח לקבל את תגובותיך והשגותיך.

משמואל חצור - בחרדה.

דו"ח משיבת המזכירות שהתקיימה ביום 18.7.1988

נוכחו: קרול ב, מיכאל ד, יענקל מ, שרה ד, מקס מ, ישראל א, לני י.

נעדרו: שאולה א, דודו פ, ג'וליה נ.

1. עניני ועדת קליטה. השתתפו: דליה ו, אריק א.

ועדת קליטה ממליצה לקבל למועמדות את משפחת מוירה וניק לוי מ"מנרה", שהם כיום מועמדים שם. למשפחה שתי בנות - שהבוגרת ביניהן כמעט בת 4, והקטנה כמעט בת שנה. מוירה התגירה באנגליה, גיור רפורמי, ויש לה כיום בעיות עם משרד הפנים - אשר אינו מכיר בגיורה. במזכירות הועלו הסתייגויות שונות לגבי התאמתם לקליטה אצלנו היום. יחד עם זאת, רוב חברי המשק שנפגשו עמם במשך שבוע שהותם כאן, כן התרשמו בצורה חיובית מהמשפחה. הפניה תובא בקרוב לאסיפה, ללא המלצת המזכירות.

2. קופת גמל השתתפו: מייקל כ, יוסי כ, קולין פ, גדי ע (מטעם ו. כספים)

1) התקבל הסבר מפי חברי ועדת כספים על הצורך וההגיון להשתמש בכספי קופת הגמל שהגיעו עתה לפרעון. המזכירות תומכת בהחלטה של ועדת כספים. הסבר יינתן באסיפה הקרובה.

2. המזכירות מטילה על המוסדות הפיננסיים, קרי-ועדת כספים, לחפש דרך להקים מעין קופת גמל שתיתן בטחון לחברים לעתיד.

3. קביעת תאריך לחג ה-40

הוחלט לקיים את החג, באחד מימי חג הסוכות, הצוות בראשות מייקל כהן ימצא את התאריך המתאים ביותר.

4. אינפורמציה לגבי בית הספר "מבוא הגליל"

הוחלט כישיבתה של ההנהלה הרחבה של ביה"ס "מבוא הגליל" (כולל כפר-הנשיא) כי בית הספר יהיה מעתה "אגודה" (יירשם בקרוב אצל רשם האגודות), ושכל החברים בו יהיו שווי ערך.

*

*

*

NEWS OF THE WEEK

* Gila Mader has just received a \$1,500 grant from the District Council, to enable her to visit colleges and schools and textile artists in England. She will be away for three weeks.

* Shlomit Lifschitz and the children are joining Harry this week, for an extended stay in town.

They have asked the kibbutz for a leave of absence in order to taste life away from the kibbutz.

* In spite of economic difficulties, building is continuing, although not as extended as we had hoped. In the meantime paths will be closed (and opened) as gas, electricity and water pipes are being laid. Alec apologises for the inconvenience. We have also ordered seats for the Hall - 360 of them.

* Our young school-children have just had a marvellous week of "going back to nature", with Chanita and Zohar organising things. They were Red Indians, Maories, Aborigines or Africans, and built their dwellings and cooked their meals according to "tribal" traditions. When I visited them they were busy learning their "war-cries" and painting themselves all over (with mud or water colours). And a good time was had by all.....

* Our librarian provides me with a list of new books from time to time. This time I have included the list in the "Page", and hope this is helpful to you.

* Yonathan Lifschits, who is a helicopter pilot in the Israeli Air Force, has just come back from a (short) course in the States, which he did at the expense of the Armed Forces.

SHABBAT SHALOM

Inge

FILM OF THE WEEK:

S A H A R A -

with Brook Shields
as the daughter of a
race-car designer, who decides,
after his death, to take his
place in a motor-race in the
Sahara. Her courage and
ingenuity ensure her
victory (of course!)

H A P P Y B I R T H D A Y

24.7.88 Yishai Englesberg
Avri Marchiano (Gershman)
Yehoshua Beller (Tenna)

25.7. Joyce Abb
Leora Atir
Eldad Collins
Karin Amar
Mayah Robinson

26.7. Vita Mendzigurski
Gil Collins

27.7. Annette Ma'ayan
Dubbie Bar-David

28.7. Ya'el Nemenoff
Tovi Woolf
Oded Eitam (Erenberg)

29.7. Tz'vika Kornblit
Susan Schwartz
Orly Arnold

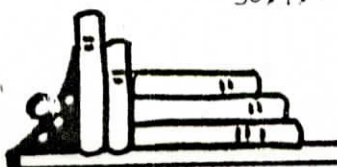
Li'at Goldberg
30.7. Etty Edelstein
Amos Edelstein

H A P P Y A N N I V E R S A R Y

25.7.88. Suellin & Ami Ben-T'svi
26.7. Doron & Ya'ir Do'ari

29.7. Ruthie & Ronnie Barak
30.7. Chava & Emil Frank

New Books

Contents

Odyssey Novel
Spy Thriller
Novel.S.American Reality
Love Story
Futuristic Novel
E-W Power Thriller
Novel. S. Africa
Holocaust Period Biography
Crime Novel
" "
Brit. Parliamentary Satire
Novel
Wartime Experiences
(10 men & 2 Women)
Novel

Title

Refiner's Fire
Ride, a Pale Horse
Of Love and Shadows
Mothers and Daughters
The Rat
First Loyalty
Rage
Breaking from the K.G.B.
Swag
Indignity Only
The Complete Yes
Minister
Beloved
Gone to Soldiers
Kaleidoscope

Author

Helprin Mark
MacInnes Helen
Allende Isabel
Allerton Jay
Grass Günter
Lourie Richard
Smith Wilbur
Shainberg Maurice
Leonard Elmore
Paretsky Sara
Lynn J., Jay A.
Morrison Toni
Piercy Marge
Steel Danielle